

BU ELİ ÖPÜLESİ ÖĞRETMEN HAYRETTİN GÜNGÖR'Ü BEN TANIDIM SİZ DE TANIYIN

Okullar yaz tatiline girerken Ödemiş Müftüsünün “ ÇOCUK -CAMİ BULUŞMASI” projesi ile “ ÖĞRETMEN SENDİKALARI İLE EMEKLİ İMAMLARA ÇAĞRIM” başlıklı iki yazı yazmıştım. Aşağıdaki meramımı anlatabilmem için bu iki yazımı tekrar siz okuyucularıma hatırlatarak konuya girmek istiyorum.

13 Temmuz günü ikindi namazına Muradiye Camii'ne gittiğimde camide çocuklar gördüm. Caminin din görevlisi arkadaşına “Hayırdır siz ikindiden sonra mı ders yapıyorsunuz?” diye sorduğumda; din görevlisi arkadaş “Benim öğrenciler sabahtan geliyor, bu öğrenciler öğretmen Hayrettin GÜNGÖR'ÜN öğrencileri” dedi. Sonra beni bu öğrencilerin öğretmeni ile tanıştırdı. Evet bu öğretmen Yozgat'ın Sorgun ilçesinden Ali Rıza Çevik İlköğretim okulunda görev yapan sınıf öğretmeni genç meslektaşım Sayın Hayrettin GÜNGÖR'DÜ. Kedisine ben de camilerde ders yaptığımı söyleyerek kendi öğrencilerine de bir sunum yapabileceğimi söyledim. Hayrettin GÜNGÖR kardeşim de memnuniyetle kabul etti. 15 Temmuz günü Muradiye Camiinde Hayrettin Beyin öğrencilerine tadına doyumaz bir ders yaptım. Bu nedenle öğretmen arkadaşına bana bu imkânı verdiği için çok teşekkür ediyorum. Ayrıca Hayrettin beyin kendi sınıfı ile okulun diğer sınıflarından gelen öğrencilere her yaz tatilinde din bilgisi dersi verdiğini söyledi. Arkadaşımın verdiği bu bilgiden inanılmaz mutlu oldum, kendisine hem teşekkür ettim, hem de bu hizmetinden dolayı takdir ve tebriklerimi sundum.

Hayrettin beyin şahsında bütün din bilgisi öğretmenleri ile emekli din görevlisi arkadaşlar lütfen hepimiz şakağımızı iki elimizin arasına alıp ve düşünelim. Bizler din görevlisi olarak mühendis, doktor, işçi vs gibi meslek mensubu olup, ülkemize katma değer sağlayan bir meslek mensubu değiliz. Bizler ülkemizin manevi eğitimini ilgilendiren bir meslek mensubuyuz. Bizim mesleğimizin mesai mefhumu söz konusu değildir. Din eğitime ihtiyaç duyan herkese bu eğitimi vermek, bizler için manevi bir sorumluluktur. Dinden karın doyuran, dinden çoluk çocuğumuzu okutan, dinden masa- kasa ve unvan sahibi olan bizler, ömrümüzde acaba dinimiz için parasız bir hizmetimiz oldu mu? Olanlar için bir sözüm yok, olmayanlar için söylüyorum. Malum 28 şubat döneminde ve daha önceleri yaz kurslarında cami görevlileri yönetmelik gereği yazın bu kursları vermek asli göreviydi. Malum 28 şubat döneminde bahanemiz hazırды. Yaş sınırlaması vardı. Yaşı tutan öğrencilere hepsi değil ama bazı meslektaşlarımız türlü bahanelerle gelmeyin deniliyordu. Dolayısıyla camiler suyu çekilmiş göl gibiydiler. Şimdi ise çok şükür din eğitiminde bütün sınırlamalar kalktı. Allah'a şükür o günler çok gerilerde kaldı. Ve on senedir

camiler çocuk sesleriyle cınılıyor. Devletimiz din eğitimi konusunda hiçbir fedakârlıktan çekinmiyor. Yazın camilerde ders veren din görevlisi arkadaşlar da okuttukları ders saati karşılığında tıpkı öğretmenler gibi ek ders ücreti alıyorlar. Allah razı olsun sureleri ve Kur'an Alfabetini öğretmede çok faydalı oluyorlar. Zaten camilere giden çocuklar sene içinde sınıflarda hemen ağzından belli oluyor. Ancak din dersi verme konusunda aynı sonucu aldıklarını söyleyemem. Çünkü bu iş bir formasyon meselesi. Bu konuda gayretli arkadaşları bu genellemenin dışında tutuyorum.

Benim esas burada üzerinde durmak istediğim husus, neden milli eğitim müdürlükleri ve müftülükler bir araya gelip yaz kurslarının daha verimli geçmesi için bir protokolle okulların kapısını açıp, çalışan veya emekli Din Bilgisi öğretmenlerinden yararlanmıyorlar. Çünkü din eğitiminde 7 ile 10 yaş arası çok önemli. Pedagoglara göre dindarlığın da, dinsizliğin de temeli bu yaşlar arasında atılmış. Onun için din eğitiminde 7 ile 10 yaş arası çok önemli. Atalarımız bile " İnsan yedisinde ne ise yetmişinde de O'dur" diyor. Çünkü insanın genel karakterinin %70 'şi 7 yaşına kadar teşekkül edermiş. Camileri tıklım tıklım dolduran çocuklarımız dini meslek edinen, dinden karın doyuran, dinden koltuk ve unvan sahibi olan bizleri bekliyor. Mesleğimizi biraz da parasız ifa etsek olmaz mı? Laf yapmayı çok seviyoruz. Yıllar önce din eğitiminin nasıl kısıtlandığını, saklı saklı nasıl Kur'an öğretildiğini, din öğretmeye ve öğrenmeye çalışan hocalarımızın ve vatandaşlarımızın yakalandığında karakollarda ne tür muamelelere maruz kaldığını sızlanarak konuşuyoruz. Rahmetli Süleyman Hilmi Tunali, Mehmet Zait Kotku, Sait Nursi ve diğer din büyükleri merhumların hapisleri ve türlü işkenceleri göze alarak her türlü işkence ve kısıtlamaya maruz kalmalarına rağmen parasız, pulsuz din eğitimi için çırpınmışlar, bu uğurda yarı ömürlerini nezarethanelerde ve hapishanelerde geçirmişlerdir. Pekâlâ, şimdi ise din eğitimi için devletimiz kapıları arkasına kadar açtı. Ne hünerimiz varsa ortaya koyalım. Haydi, hantal bürokrasinin aklına gelmiyor, emekli din görevlisi arkadaşlarla, çalışan veya emekli Din Bilgisi öğretmeni arkadaşlar büyük bir ihtimalle namaz kılmak üzere camilere gidiyor. Camilerdeki öğrenci yoğunluğu ortada iken, günde bir saatimizi oturduğunuz mahallenin camisine ayırsak ne kaybederiz?

Saygı değer meslektaşlarım, lütfen bir ikindi namazında Muradiye Camiine gidin. Ali Rıza Çevik İlkokulu sınıf öğretmeni Sayın Hayrettin GÜNGÖR meslektaşımızı ve etrafındaki büyük bir dikkatle ders dinleyen öğrencileri görün. Camilerde din görevlileri yaz kurslarında ücret alırken, Hayrettin bey kardeşim hiçbir yerden bir kuruş ücret almaksızın fisebilillah bu hizmeti yürütüyor. Ben yeni öğrendim cami görevlilerinin ifadesine göre hayrettin Bey, aksatmadan hem kendi öğrencilerine, hem de diğer sınıflardan gelen

öğrencilere guruplar halinde her yaz tatilinde camide ders verdiğini söylediler. İnanılmaz mutlu oldum. Ondan sonra da biz din bilgisi öğretmenleri olarak, mesleği Din bilgisi öğretmeni olmayan Hayrettin beyin bu fedakârlığı karşısında tekrar şakağımızı iki elimizin arasına alıp “ Bana düşen nedir?” diye sadece düşünelim. Din dersi vermek üzere dini meslek edinen, dinden para kazanıp karın doyuran kişiler olarak ne yapacağımıza kendimiz karar verelim. Bu fedakar meslektaşımızı başta Sayın Valimiz olmak üzere, milli eğitim müdürleri ve tüm Manisa halkı bu genç meslektaşım Sayın Hayrettin GÜNGÖR'Ü tanısın. Ben tanıdım kendisiyle gurur duydum. Okul idaresinden ve velilerinden aldığım bilgiye göre de okulun en başarılı öğretmenlerinden biri olduğunu öğrendim. Kendi mesleğini başarı ile ifasının yanında branşı olmadığı halde Kur'an ve din eğitimi konusundaki başarısını da kendim gözlemledim. Hatta caminin din görevlisi : “ Hayrettin beyin Kur'an öğretilerinde ve din eğitiminde kendilerinden daha başarılı olduğunu bizzat itiraf ettiler.

Bu işi velilerle iş birliği yaparak o kadar sistemli yürütüyor ki, velilerle oluşturduğu bir havuzda toplanan paraları çocukların hatim, sureleri ezberleme, din bilgisinde yaptığı sınavlara doğru cevap verme oranında tespit ettiği miktarı bayram harçlığı olarak her öğrencinin adına yazdığı bantlı kapalı zarf içinde evde annelerinin babalarının yanında açılmak üzere dağıttı. Eğitimde teşvik ve ödülü en iyi şekilde değerlendiren Hayrettin Bey kardeşimi sözde değil, özde mesleğini özümsemiş uzman, profesyonel ne dersiniz deyin mükemmel bir öğretmen olarak gördüm. Allah bu tür meslektaşlarımızın sayısını Manisa'da ve ülkemizde artırsın. Lütfen bu anlattıklarımın burun kıvrmayın, küçümsemeyin ciddiye alın. Bugün dünyanın en müreffeh, en huzurlu ülkelerinden Beyaz Zambaklar ülkesi diye anılan Fillandiya, Sinelman adlı idealist bir öğretmenin eseridir. Bir mih bir atı, bir at bir askeri diye başlayan hikâyeyi hatırlayın.

Evet genç meslektaşım Hayrettin GÜNGÖR kardeşim seni tebrik ediyorum. Cenab-ı Hak emeklerini zayi etmesin. Öğrencilere verdiğin başarılı dersler yanında, çalışan veya emekli Din Bilgisi öğretmenleri ile emekli din görevlilerine yani bana ve meslektaşlarıma da bu fedakâr çalışmalarınla büyük bir ders veriyorsun. Sağ ol kardeşim.

www.Kadirkeskin.net